

jeg helst vilde have, at enhver selvstændig Mand i Communen skulde have Valgret. Jeg vilde finde dette i og for sig naturligt, og jeg finder i det Hele ingen Grund til Frygt derfor. Saavidt jeg nemlig kender Forholdene, bliver det betragtet som en Byrde at være Sogneforstander; det opfattes fra den mindre Bemidlede Side som Noget, han ikke har Raad til at være; det betragtes paa de fleste Steder som en Skat paa ham, og man synes, at det er Synd imod den Ubemidlede at vælge ham. Saaledes gaaer det til i det virkelige Liv, saavidt jeg har Kjendskab dertil. Man betragter det slet ikke som noget særlig Mart at blive valgt; men det betragtes snarere som en Byrde, som et Offer, der bringes i Communens Tjeneste, og som maa bringes; det bliver i alt Fald paa mange Steder opfattet ganske anderledes, end det synes at fremgaae af mange Udtalelser her i Salen. — Hvad det hele Sprogrenseri angaaer, skal jeg udtale, at jeg anseer en stor Deel af de Forslag, der her i den Henseende ere stillede, for altfor uvæsentlige til, at de skulde koste Thinget megen Tid og derved tillige mange Penge. Jeg har ved tidligere Leiligheder med Forsøgelse været med til at rense Sproget i Lovene, men dog kun, hvor jeg har fundet Ord i dem, der forekom mig at være ubrugelige eller dog ikke forstaaelige for den jævne, simple Mand. Vi have seet Ord komme frem som „per procura“, „tutor in litem“, o. s. v., og jeg har gjort mig Umage for at faae dem ud eller dog at faae danske Ord satte ved Siden, som kunde fortolke dem. Det Samme skal jeg fremdeles gjøre, naar lignende Tilfælde møde; men at gaae frem i den Henseende i den Grad, som man her er gaaet frem, kalder jeg uheldigt. Derhos kan jeg ikke forstaae, at Ord, som staae i Grundloven, paa hvilken vi have aflagt Ed, s. Ex. „Landdistrict“, „Sogneforstanderskabskreds“ og „Commune“, ikke skulde kunne optages i en anden Lov. Det forekommer mig, at naar de staae i vor Grundlov, maa denne være deres Borgerbrev, saaledes at de derved have faaet Indfødsret i Sproget, og at man derfor godt kan lade dem staae. Naar man ikke gjør Folket nogen Tjeneste ved at vælge andre Ord, men tværtimod paa mange

Steder — jeg skal tilstaae, at det er ikke alle Steder — endog vil bringe Forvirring ind ved at vælge dem, kan jeg ikke forstaae, at det er Umagen værd at gjøre det. For mig staaer Sagen saaledes, som om det, at blive fri for at bruge fremmede Ord, er at tillægge Noget stor Værd, som intet Værd har.

Bønloffe: Det har glædet mig, at den høitærede Minister ikke holder fast ved § 1 i det oprindelige Lovudkast; idetmindste forekommer det mig, at han idag ikke synes utilbøielig til at opgive den eller dog ikke vil have Noget imod, at den bortfalder. Jeg troer, at man ved denne Paragraph vilde berebe Præsterne en stor Ubehagelighed. Sognepræsterne vilde da nemlig være udsatte for at blive valgte til Formænd i flere Sogneforstanderskaber, og dette vilde være en Byrde, som de ikke let vilde kunne overkomme, og paa den anden Side maastee en Ubehagelighed for Beboerne. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 7 angaaer, som jeg har været med til at stille, da skal jeg erklære os villige til at tage det tilbage, efterat der er begjært deelt Afstemning over det Punkt, hvorefter Endringsforslaget handler, nemlig over den sidste Sætning i den nye § 1.

Formanden: Maa jeg spørge, om det ærede Medlem er bemyndiget af de andre Forslagsstillere til at tage Forslaget tilbage? (Bønloffe: Ja!) Forslaget under Nr. 7 er saaledes taget tilbage af samtlige Forslagsstillere. Jeg maa spørge, om Noget optager det?

Da Ingen optog Forslaget, var det bortfaldet.

Bønloffe: Det er gaaet mig, ligesom det er gaaet det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod) ved at siirre længe paa denne Paragraph, idet der hos mig er opstaaet det Ønske, at den havde faaet en anden Redaction, og jeg skal, forsaavidt der er Stemning derfor, tillade mig i Udvalget forinden 3die Behandling at foreslaae en Forandring, som skulde gaae ud paa, at der istedet for at staae: „Skulde i enkelte Tilfælde Fleer-